

Stropul de păcat

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Spune-mi, iubito, nu ți-e dor de mare,
Să construim pe plaja din Neptun
Castele de nisip cu porți din sare
Și-n turnuri scoici și perle să-ți adun?

Să-ți mângâi sânii noaptea pe faleză,
Cu luna între ei să-mi fac cuibar,
Geloasă briza să mă bată-n freză,
Luceafărul să-mi fie lăutar

Și să te duc în Vama Veche goală
Pe un căluț de mare-naripat,
Să bagi nudiștii de pe plajă-n boală
De-or vrea să-mi fure stropul de păcat?

- Mi-e dor de infinitul unei ape
Neliniștite,-ntocmai, cum sunt eu,
De țărmurile-nguste unde-ncape
Doar pasul tău urmându-l pe al meu.

Și de păcat mi-e dor, de disperare,
De valurile sparte-n piept târziu,
Hai, ia-mă într-un vis desculț la mare,
Că port bikinii roz sub pardesiu.

Dar să întinzi un cort în Vama Veche,
O sticlă de Stalinskaya-n bagaj
Și-o să ne pară floare la ureche
Păcatul de-a avea puțin curaj.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif